

Pietarin katulapsityön ystäväkirje 10/2007
Rundbrev från gatubarnsarbetet i St.Petersburg
Pietarin katulapset ry Sankt Petersburgs gatubarn rf
PL 343 53101 Lappeenranta
Kotisivut: Pietarinkatulapset.com (*päivitetty*)
Tervetuloa tutustumaan sivuillemme.
E:mail: apulapsille@pietarinkatulapset.com
Tiliyhteys EKOP: 562009-2166237 viite 11222
Rahankeräyslupa OKH400A

Hei taas katulapsityön ystävät.

On sekä mielenkiintoista ja toisaalta surullista, kun peilaa runsaan 10 vuoden ajanjaksoa venäläisessä yhteiskunnassa tapahtuneessa muutoksessa. Globalisoituvassa maailmassamme on tuskin monta maata, joka takaa kansalaisilleen varman ja tasaisen taloudellisen ja sosiaalisen turvallisuuden.

Lähes joka maassa tarvitaan tukirakenteita heitä varten jotka ovat syystä tai toisesta pudonneet järjestelmästä. Talousmuutosten aika osoitti, että myös Venäjän sosiaaliturvajärjestelmää sosialismin jälkeen oli muutettava voimakkaasti markkinatalousjärjestelmien mallien suuntaan. Talousmuutoksen alkaminen Venäjällä aiheutti elintason romahduksen, suurten väestönosien vajotessa nopeasti köyhyyteen. Kun 90-luvun alussa hinnat vapautettiin, se aiheutti samalla sen että väestön reaaliset käytettävät tulot laskivat 40 %.

Neuvostoliiton ja yhteismarkkinoiden hajoaminen Itä-Euroopan maiden kanssa aiheutti erittäin suuria sosiaalisia ongelmia: Muuttajien määrä takaisin Venäjälle lisääntyi voimakkaasti, samoin pakolaisvirrat, jolloin köyhyys ja huollettavien määrä kasvoivat. Rikollisuus kasvoi huomattavasti, samoin sosiaalisista olosuhteista johtuvat erilaiset taudit - toisin sanoen markkinatalousmuutokset aiheuttivat toinen toistaan seuraavia sosiaalisia kriisejä.

Meidän tehtävämme ei ole arvostella eikä arvioida miksi ja mitä näillä ongelma-alueilla tapahtuu, halusin vain lyhyesti kiteyttää kenttää, jonka parissa työskentelemme. Meidän tehtävämme on toimia kristillisten eettisen arvojen mukaisesti ja tällä tavoin olla auttamassa yhteistyökumppaneidemme kanssa syyttömänä syrjään heitettyjä lapsia. Toimintamallimme mukaisesti olemme tarkasti vuosittain valinneet ne avustuskohteet, joiden olemme havainneet toimivan samankaltaisella antaumuksella ja lämmöllä jota itse haluamme katulapsille ja orvoille välittää.

Haluan kertoa tässä kirjeessä mitä yhteistyökumppanillemme "Fjodorille" kuuluu. Heidän venäläinen nimihän on "meikäläisittäin" melko erikoinen. Virallisesti se kuuluu näin: *Pietarin hallinto, perhe-, lapsuus- ja nuorisokomitea, valtiollinen järjestö, sosiaali-rehabilitaation keskus Fjodor*, joka sijaitsee osoitteessa Statsek Prospekt 59, Pietari.

Laitoksen johtajana toimii Riabko Marina Petrovna, mutta meidän yhteistyötahona toimivat turvakodin sosiaalisektorin henkilöt - pääsääntöisesti sosiaalijohtaja Maria Bogacheva Aleksandrovna henkilökuntineen.

Kerron hieman hänen koulutuksellisesta puolestaan jotta myös teille syntyy näkemys yhteistyökumppaneistamme: Hän aloitti työt Fjodorissa v. 1997 osastolla nimeltä: *Kriisikeskus/sosiaali- ja kuntoutuskeskus*. Vuotta myöhemmin hän valmistui Pietarin Valtiollisesta Akatemiasta. Koulutukseen kuului mm. Sosiaalipsykologia, sosiaalipedagogiikka, henkilökohtainen sosiaaliturva, laatujohtamisen ja kasvatuksen innovatiiviset teknologiat, ja kävipä hän vielä yhden meidänkin järjestössä tutun seminaarin. Sen nimi on: maalaisjärjen käyttö kasvatuksessa. Kuten huomaamme, kyllä koulutuksessa löytyy, mutta me haluamme sen lisäksi tuoda panoksemme tähän työhön omalta yliopistoltamme, jossa *Jeesus on pääjohtajana ja opettajana*. Sillä vain rakkautenteoilla on merkitystä. **Mielestäni Jaakobin kirjassa 2:18 on hienosti meille kerrottu, miten meidän tulee toimia: Joku ehkä sanoo: sinulla on usko ja minulla on teot; näytät sinä minulle uskosi ilman tekoja, niin minä teoistani näytän sinulle uskon.**

Turvakoti Fjodorissa on monta surullista tarinaa, esim:

Aleksej Tjuteleu, hän on syntynyt 15.05.2000 Moldovassa. Hänet löydettiin äitinsä kanssa Pietarin kadulta, jossa äiti oli opettanut lapsen kerjäämään, mutta kävi kuitenkin niin että äiti menetti otteensa elämänlangasta, eikä enää välittänyt itsestään eikä pikku pojastaan, vaan oli päättänyt lopettaa molempien elämän. Hän asettui rautatiekiskoille ja odotti junan tuloa. Juna tulikin, mutta todennäköisesti Jumalalla oli heidän suhteensa toisenlainen suunnitelma, koska viime tipassa tapauksen nähneet viranomaiset ehtivät vetää heidät kiskoilta. Äiti vietiin psykiatriseen sairaalaan ja pikku Aleksej otettiin sisään turvakotiin. Sairaalasta päästyään äiti ei edelleenkään ollut kiinnostunut lapsestaan. Aleksej puhuu huonosti venäjää eikä ole seurallinen. Hän ei myöskään löydä itsestään mitään hyvää. Haluamme uskoa että Jumalan suunnaton rakkaus auttaa myös Aleksej:n uuden elämän alkuun.

Ryhmäkuvassa
Fjodoriin jo
kotiutuneiden
lasten ja
nuorten seurassa.

Vasemmalla voitte nähdä että venäjä on suuri maa, turvakodissa voi olla myös näin tumma-ihoisia lapsia. Hänenkään tausta ei ole vielä aivan selvillä. Alakuvassa lisää tummaihoisia iloisia lapsia jotka ihastelevat tuomiamme avustusvaatteita sekä uusia koulutarvikkeita.

Lähetämme ohessa olevan toisen ystäväkirjeen tiedoksesi siksi, että jos koet hyväksi, niin anna se ystävillesi, vie työpaikkasi kahvihuoneen ilmoitustaululle tai työnantajallesi. Kiittäen ja siunaten

Keijo Parkkunen puheenjohtaja